

РЕШЕНИЕ

№ 6282

гр. София, 03.11.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.10.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Юлия Тодорова
Теодора Георгиева**

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6394** по описа за **2017**
година докладвано от съдия Теодора Георгиева, и за да се произнесе взе
предвид следното:

2

Производството е по реда на чл.208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/ вр. чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалбата на старши юрк. С. Н. като процесуален представител
на заместник-председател на Комисията на финансов надзор, ръководещ управление
„надзор на инвестиционната дейност“ срещу решение №92321/12.04.2017г.
постановено по н. а. х. дело № 3178/2016. на СРС, НО, 115 състав, с което е отменено
Наказателно постановление (НП) №Р-10-13/06.01.2016г., издадено от заместник
председател на КФН,с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер
на 2500 лв. н за извършено нарушение на чл.31,ал.3, предложение 1, т.2 от Наредба №
2/17.09.2003г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на
регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните

дружества и другите емитенти на ценни книжа.

Касаторът, заместник председателят на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ чрез юрк. Н. сочи, че въззивният съд неправилно е приел, че е налице по-благоприятен закон по смисъла на чл. 3, ал.2 от Закона за административните нарушения и наказания. Според него независимо от отмяната на чл.31 от Наредба №2 с изменение в наредбата, обн.ДВ, бр.63 от 2016г, съгласно чл.100 о, ал.2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа/ обн.ДВ,бр.63 от 12.08.2016 г./емитентът е длъжен да разкрива публично 6-месечен консолидиран финансов отчет, обхващащ първите 6 месеца от финансовата година, в срок до 60 дни от края на шестмесечието. На практика, сочи касаторът, този отчет съдържа в себе си и съдържанието на тримесечния финансов отчет по старата уредба(чл.100 о, ал. 4 от ЗППЦК сравнен със чл.33 от Наредба №2 в редакцията преди изм.ДВ,бр.63 от 12.08.2016г.), предвид което е неоснователен извода на съда, че процесното задължение не е възпроизведено в действаща нормативна разпоредба. Наред с това твърди, че не е отпаднала и наказуемостта на административното нарушение наказанието за това административно нарушение по чл.100 о, извършено от юридически лица е съгласно чл.221,ал.8,т.3 от ЗППЦК –от 5000 до 10 000лв, а при повторно нарушение, какъвто е процесния случай от 10 000лв. до 20 000лв. като подчертава, че преди отмяната на чл.31 от Наредба №2 , предвиденото наказание е било в по-ниски граници, а именно от 500 до 2000лв. или наложеното с наказателното постановление наказание на дружеството се съдържа в по-благоприятен закон, предвид по-ниските заложили санкции като стойности. Моли съда да отмени решението на СРС- НО-115състав като неправилно поради нарушение на закона. По делото не е постъпило отговор по касационната жалба от процесуален представител на [фирма]. В съдебно заседание представител по пълномощие на административно-наказващия орган сочи, че поддържа касационната жалба. Ответникът, не представя отговор по касационната жалба, редовно уведомен не се представлява.

Прокурорът от СГП дава заключение, че подадената касационна жалба е основателна и първоинстанционното решение следва да бъде отменено като неправилно и

незаконосъобразно.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Административен съд София – град при извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН прие следното:С обжалваното решение районният съд е отменил (НП) № Р -10-13/06.01.2016г., издадено от заместник председател на КФН,с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. за извършено нарушение на чл.31,ал.3, предложение 1, т.2 от Наредба № 2/17.09.2003г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа. От фактическа страна СРС е установил, че [фирма] в качеството си на публично дружество не е изпълнил задължението си по отм. чл.31, ал.3 от Наредба №2от 17.09.2003г. в законовия 60 дневен срок да предостави в КФН тримесечен консолидиран финансов отчет за дейността си за първото тримесечие на 2015г. Тримесечният консолидиран финансов отчет бил представен на Комисията вместо до 01.06.2015г.-на 03.07.2015г. Съдът е приел, че при така установената фактическа обстановка правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството жалбоподател за извършено административно нарушение по чл. 221, ал. 8, т.1вр. ал. 1 т.1 от ЗППЦК,съгласно която разпоредба на санкция подлежат лицата, които извършат или допуснат извършването на нарушения на нормативните актове по прилагането на ЗППЦК. Съдът е отхвърли възражението на жалбоподателя, че е нарушено правото му на защита и не е разбрал кое е нарушението, тъй като АУАН и НП съдържат подробно описание на същото. Като неоснователно е преценил и възражението за маловажност на деянието по чл. 28 ЗАНН, докоето няма основание да се приеме,че случая разкрива по –ниска степен на обществена опасност.Съдът обаче е приел приложимост на чл.3, ал. 2 ЗАНН. Към настоящия момент по процесната Наредба № 2/20013г.,приложеният чл. 31, ал.3 е

отменен и вече не се изисква разкриване на информация по тримесечни конослидирани отчети. Въведени са изисквания само относно информацията по годишни и шестмесечни конослидирани отчети.

Настоящия касационен състав не споделя възражението на касатора КФН, че независимо от отмяната на чл.31 от Наредба №2 с изменението в наредбата, обн.ДВ, бр.63 от 2016г, съгласно чл.100 о, ал.2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа/ обн.ДВ,бр.63 от 12.08.2016 г./емитентът е длъжен да разкрива публично 6-месечен консолидиран финансов отчет, обхващащ първите 6 месеца от финансовата година, в срок до 60 дни от края на шестмесечието и така на практика този отчет съдържа в себе си и съдържанието на тримесечния финансов отчет по старата уредба(чл.100 о, ал. 4 от ЗППЦК сравнен със чл.33 от Наредба №2 в редакцията преди изм.ДВ,бр.63 от 12.08.2016г.) Този довод не може да бъде споделен, тъй като съгласно чл. 2 ал.13АНН деянията, които съставляват административни нарушения и съответните за тях наказания, се определят със закон или указ. Съгласно чл. 46. Закона за нормативните актове (1) (И.. - ДВ, бр. 46 от 2007 г.)Разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република Б..(2)Когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. Ако такива разпоредби липсват, отношенията се уреждат съобразно основните начала на правото на Република Б..(3)Наказателна, административна или дисциплинарна отговорност не може да се обосновава съобразно предходната алинея. Към настоящия момент, с ДВ брой 63/12.08.2016г. Наредба № 2 е изменена, чл.31 е изцяло отменен и на основание чл.5,ал.4 от Конституцията на Република Б. цитираната промяна е влязла в сила на 16.08.2017г. В случая е налице по-благоприятен за наказаното лице закон и следва да намери приложение чл. 3, ал.2 от ЗАНН, тъй като към момента законодателят не предвижда състав на нарушение, идентичен с този на отменения чл.31, ал.1,пр.2,т.2 от Наредба №2 за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публични

дружества и други емитенти на ценни книжа. В този смисъл е и съдебна практика на АССГ, а именно Решение №8237/30.12.2015г. по ахд №8417/2015г., III касационен състав, Решение №6220/13.10.2016г. по ахд №6782/2016г., I касационен състав, Решение №952/22.01.2016г. по ахд №10315/2015г., X касационен състав и др. Следва да се посочи, че нито въззивния съд, нито касационния състав могат да правят тълкуване дали отменената норма е инкорпорирана в друга такава, поради изричната забрана за прилагане на аналогия и разширително тълкуване в областта на административнонаказателното и наказателно право. С отмяна на посочената по-горе норма е отпаднала и наказуемостта за описаното нарушение.

Налице е хипотезата на по-благоприятен закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, обуславяща отмяна на наказателното постановление. По тези съображения обжалваното въззивно решение е правилно по постановления с него резултат. Тъй като преди влизането в сила на процесното НП, посочената в същото нарушена разпоредба е отменена, без да е възпроизведена в действаща разпоредба, е налице по-благоприятен закон, още повече, че и аналогията в административнонаказателното право е неприложима, във връзка с изискването на законодателят за законоустановеност на административното нарушение и на административнонаказателната санкция.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение решение №92321/12.04.2017г. постановено по н. а. х. дело № 3178/2016. на СРС, НО, 115 състав е ПРАВИЛНО на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X. Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №92321/12.04.2017г. постановено по н. а. х. дело №

3178/2016. на СРС, НО, 115 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.